

Презентація на тему:

АСТРОНОМІЯ ТА АСТРОЛОГІЯ. ЗНАЧЕННЯ АСТРОНОМІЇ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ ЛЮДИНИ

*Підготувала студентка 2 курсу, групи Г
Кушнірчук Юлія*

ЗМІСТ

1. Поняття астрології
2. Раціоналізм і ірраціоналізм астрології
3. Принципи астрології
4. Поняття і завдання астрономії
5. Зародження астрономії
6. Найвидатніші вчені астрономи
7. Значення астрономії для формування світогляду людини
8. Висновок

Поняття астрології

Астрологія — езотеричне вчення про зв'язок руху небесних тіл з життям суб'єктів і об'єктів, розташованих на Землі і ходом розвитку подій.

Астрологія не займається дослідженнями фізичної взаємодії космічних і земних процесів (таких як припливи, космічні промені або падіння метеоритів).

Деякі сучасні астрологи претендують на вміння «пророкувати долю», інші відкидають таку можливість і практикують психологічну, медичну, економічну астрологію, а також інші її напрямки.

Раціоналізм і ірраціоналізм астрології

Складність астрології полягає ще й у тому, що дисципліна ця є одночасно ірраціональною і раціональною. *Раціональна ідея астрології така:*

- Весь світ організований строго і струнко.
- Все що рухається і закономірно переміщається якимось особливим чином пов'язане з іншими частинами Всесвіту і сенс зв'язку з цим можна досягнути.
- Необхідно дослідити і усвідомити, яке відношення мають ритми руху планет до нашого власного життя.

Ірраціональна ідея астрології може бути сформульована наступним чином:

Розуміння прихованого змісту живого зв'язку Ритмів, Подій і Значень може здійснюватися тільки інтуїтивним

До подібного глибинного дослідження астролог повинен бути еволюційно підготовлений, очищений і сформований, бо він сам є інструментом вивчення внутрішніх змістів спостережуваного.

Передача іншому знань про сенси та значення вимагає особливої відкритості клієнта, досить високого рівня його інтуїтивного сприйняття, а також таємничого симпатичного резонансу двох душ в процесах парної, спільної смислотворчості.

Принципи астрології:

- принцип всесвітньої симпатії (загального зв'язку явищ);
- принцип аналогії. У просторовому аспекті даний принцип є принципом подібності мікрокосму і макрокосму: будь-яка сутність подібна світу в цілому.
- принцип циклічності (хвильових процесів у природі і суспільстві);
- принцип полярності, взаємодії двох протилежних начал як основи всього існуючого в світі;
- принцип структурної організації світобудови (на базі виділення чотирьох або п'яти основних стихій, присутніх у всьому);
- принцип сакральної нумерології (містика чисел);
- принцип сакральної нумерації (уявлення про значущість імен і назв).
- Перераховані вище принципи і утворюють центральне ядро астрологічної теорії, оскільки саме вони є тим базисом, який дозволяє астрологам постулювати наявність горезвісної кореляції земних процесів астрономічними факторами.

Поняття і завдання астрономії

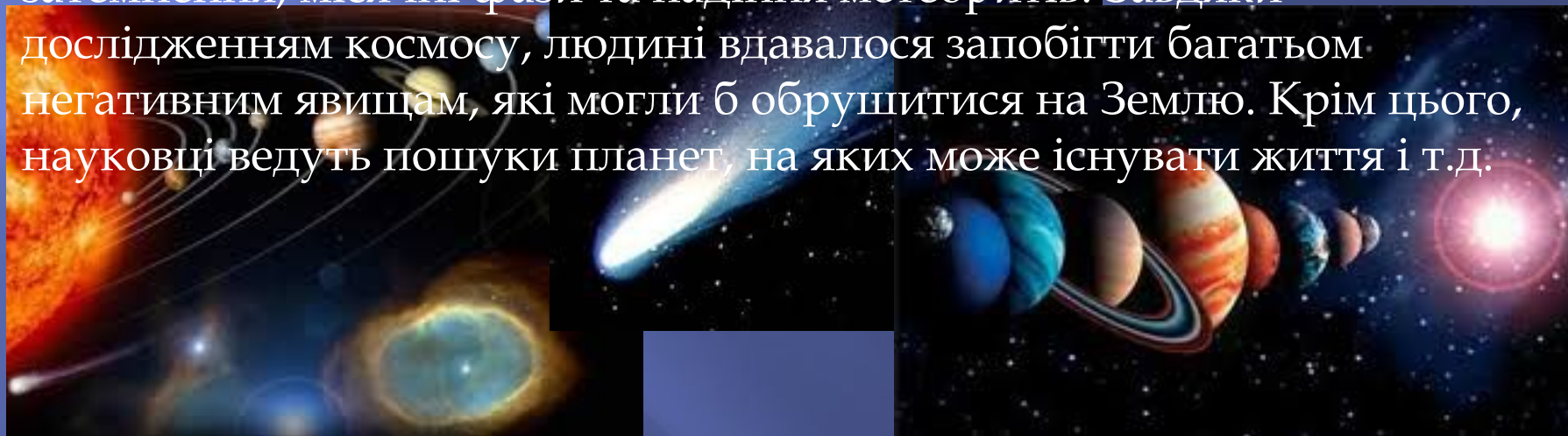
Астрономія – це така наука, яка вивчає Всесвіт з усіма небесними тілами, їх характеристиками та взаємозв'язком між ними.

Цікавитись астрономією люди почали дуже давно, ще при появі перших цивілізацій. А після того, як з'явився перший телескоп, інтерес до цієї науки пішов стрімко в гору.

Головним завданням цієї науки є дослідження небесних тіл, так як вони мають дуже важливе значення та практичну цінність для людства. Адже небесні тіла мають сильний вплив на нашу планету.

До таких впливів належать магнітні бурі, сонячне та місячне затемнення, місячні фази та падіння метеоритів. Завдяки

дослідженням космосу, людині вдавалося запобігти багатьом негативним явищам, які могли б обрушитися на Землю. Крім цього, науковці ведуть пошуки планет, на яких може існувати життя і т.д.

Зародження астрономії

Астрономія - одна з найдавніших наук. Перші астрономічні записи, знайдені в давньоєгипетських гробницях, датуються XXI-XVII ст. до н. е. Так, відомо, що вже за 3000 років до н. е. єгипетські жерці за першою ранковою появою найяскравішої зорі земного зоряного неба Сіріус визначали час настання розливу річки Ніл. В давньому Китаї за 2000 років до н. е. видимі рухи Сонця та Місяця були так добре вивчені, що китайські астрономи передбачали настання сонячних та місячних затемнень.

Перший і, безумовно, найдавніший стимул - це практичні потреби людей. Для первісних кочових племен, які займалися мисливством, дуже важливою обставиною було чергування темних безмісячних та світлих місячних ночей, що вимагало спостережень за зміною фаз Місяця.

Другим стимулом для ретельних спостережень зоряного неба, а загалом - для нагромадження астрономічних знань і розвитку астрономії, були астрологічні завбачення.

Третім, напевно, найголовнішим стимулом для розвитку астрономії було нестримне бажання людської думки проникнути в суть речей, усвідомити справжнє положення Землі й людини у Всесвіті, пізнати закони, за якими рухаються світила і які визначають їхнє народження, будову та подальший розвиток. Тобто астрономія задовольняла потребу людини в поясненні походження та розвитку навколишнього світу.

Астрономія зароджувалася в різних куточках планети: у Межиріччі, Китаї, Єгипті - скрізь, де, усвідомивши себе, людина організовувала своє життя у певній спільноті. Ясна річ, у ті часи відповіді на питання про будову й походження навколишнього світу і про місце Землі у ньому люди давали на підставі своїх безпосередніх вражень та відчуттів. Тож не випадково склалось уявлення про те, що Земля нерухома і знаходиться в центрі світу. Як очевидний факт приймалося, що Сонце, Місяць і весь небосхил обертаються навколо неї.

Сучасна астрономія, залишаючись фундаментальною наукою, має величезне прикладне значення і безпосередньо пов'язана з науково-технічним прогресом людства. Вивчення різноманітних небесних тіл, які можуть перебувати в умовах і дуже високих, і дуже низьких температур, густин і тисків, збагачує важливими даними «земні» науки - фізику, хімію тощо. Закони небесної механіки покладено в основу теорії руху космічних апаратів, а практичну космонавтику уявити без астрономії взагалі неможливо. Дослідження Місяця і планет дозволяють значно краще вивчати нашу Землю.

Крім того, астрономія є однією з найголовніших наук, завдяки яким створюється наукова картина світу - система уявлень про найзагальніші закони будови і розвитку Всесвіту та його окремих частин. І ця наукова картина світу, більшою чи меншою мірою, стає елементом світогляду кожної людини.

Найвидатніші вчені астрономи

Галілео Галілей (15.II.1564 - 8.I.1642).

Італійський фізик, механік та астроном, один із фундаторів природознавства, народився в Пізі.

Першим у 1609 р. використав підзорну трубу для астрономічних спостережень

Гіппарх (бл. 180 (190) – 125 рр. до н.е.).

Один з найвидатніших астрономів стародавнього світу.

Гіппарх склав перший каталог зоряного неба, увів поняття зоряної величини. Також розв'язав задачу визначення часу майбутніх сонячних та місячних

Клавдій Птолемеє (бл. 87 – 165).

Давньогрецький астроном.

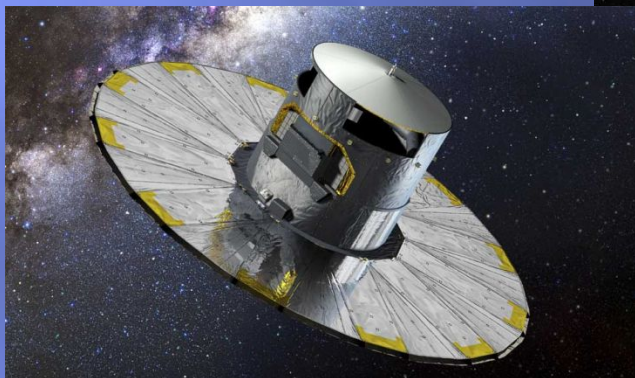
Фундаментальний твір Птолемея "Альмагест" у стародавні часи став класичним твором з астрономії. "Альмагест" складався з 13 книг, у яких було зібрано всі астрономічні знання тих часів.

Значення астрономії для формування світогляду людини

Відіграючи величезну світоглядну роль, астрономія завжди посідала чільне місце в духовному житті людства. Ось що писав з цього приводу А. Пуанкаре: «Астрономія корисна, тому що вона підносить нас над нами самими; вона корисна, тому що вона велична; вона корисна, тому що вона прекрасна. Вона показує нам, яка нікчемна людина тілом і яка велична вона духом, бо розум її у змозі досягнути сяючі безодні, де її тіло - лише темна точка, у змозі насолоджуватись їхньою безмовною гармонією. Так приходимо ми до усвідомлення своєї могутності, і це усвідомлення ... робить нас сильнішими»

Довгий час у людей не було підстав сумніватись навіть у тому, що Земля плоска. Результати тривалих спостережень, зокрема видимих рухів Місяця, Сонця, планет, передавались із покоління в покоління. З часом вони допомогли змодельовати рухи цих світил і завдяки цьому обчислювати їхні положення серед зір на багато років наперед. Найдосконаліше це вдалося зробити грецькому вченому Клавдію Птолемею біля 150 р. н. е. Його геоцентрична модель світ була так ретельно опрацьована, що її використовували майже 1500 років.

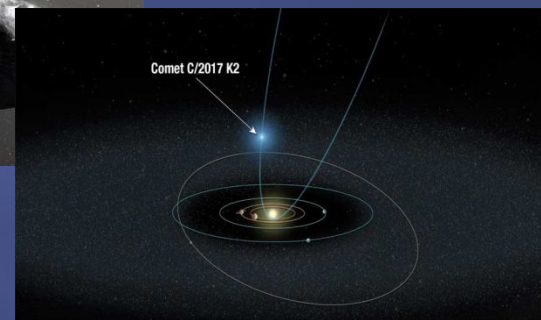
Сучасна астрономія, залишаючись фундаментальною наукою, має величезне прикладне значення і безпосередньо пов'язана з науково-технічним прогресом людства. Вивчення різноманітних небесних тіл, які можуть перебувати в умовах і дуже високих, і дуже низьких температур, густин і тисків, збагачує важливими даними «земні» науки - фізику, хімію тощо. Закони небесної механіки покладено в основу теорії руху космічних апаратів, а практичну космонавтику уявити без астрономії взагалі неможливо. Дослідження Місяця і планет дозволяють значно краще вивчати нашу Землю.

Уперше виміряно власні
рухи зір за межами
Молочного Шляху

Перший міжзоряний
астероїд

Зареєстровано
найвіддаленішу
активну комету

Висновок

Зрозуміло, що наука астрологія не є простою. Але в той же час вона - не "таємниця за сімома замками"; астрологію вивчали, вивчають і, сподіваємося, будуть вивчати найбільш розумні, найбільш глибокі, найбільш витончені з людей. І якщо цей шлях пройшли інші, значить його можете пройти і Ви. Пройти і утвердитися в тому, що світ і життя людське набагато розумніше, доцільніше і стрункіше, ніж це може здатися на перший погляд.

Дякую за увагу

Література

- 1) Основні поняття астрології
(http://www.astrokot.kiev.ua/uk/nauka/cht_o.htm)
- 2) Секрети світу!
(<http://www.esc.lviv.ua/scho-take-astrolohiya/>)
- 3) 7W (<http://edufuture.biz/index.php>)
- 4) Астрономія
(<https://sites.google.com/site/fdrnk16/najvidatnisi-v-ceni-astronomi>)
- 5) Лекції.ком (<https://lektsii.com/1-29866.html>)